

Валери Иванов

Раздяла

„Толкоз пътища бели,
само пътя към тебе е черен.“

Г. Джагаров

И започва всичко отново.
Две протегнати длани –
острие на кинжал,
две жестоки очи от олово.
Това съхрани любовта ни.
И дъждът, заръмял...
Аз потеглям с две луни през нощта
и не знам дали ще се спра,
и дали ще почина дори...
И дъждът, заръмял...
А прииждат дни и недели, години...
Дъжд вали и нехае,
че сме мокри до кости почти.
Знам, че черният път ме очаква,
но към тебе бях тръгнал по бял!

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11115>]